

Jedno od bogatstava Srbije su šume i obilje divljači. Osim dobro poznatih lovišta (Monoštor, Apatin, Kamarište, Plavno, Karađorđevo, Deliblatska peščara, NP "Đerdap", Južni Kučaj i Stara planina, Golija, Tara) u našoj zemlji ima još mnogo perspektivnih lovišta u ruralnim područjima koja bi doprinela ekonomskom prosperitetu čitavih krajeva ukoliko bi se planski ulagalo u njih. Austrija, koja je površinom pod šumama uporedljiva sa Srbijom, godišnje ima priliv od pola milijarde evra od lovnog turizma. U isto vreme naši prihodi od lova i lovnog turizma su zanemarljivi i neuporedivo manji u odnosu na prihode poljoprivrede, ali su, ipak, veoma značajni za lokalne zajednice. Prihodi od lovnog turizma bi se mogli višestruko uvećati ukoliko se reši problem veterinarskih sertifikata za iznošenje odstreljene sitne divljači u koži i perju, formiranjem uzgajališta krupne divljači po uzoru na FAO programe i usklađivanjem rada nadležnih institucija.

Po kvalitetu i ponudi trofejnog odstrela srndaća Srbija je među vodećima u Evropi. Poznati smo i po prisutnosti sitne pernatice i krznene divljači: prepelicama, fazanima, divljim guskama, patkama i zečevima,. Uključujući prateće usluge i sadržaje kao što su: noćenje, obroci, vodiči, goniči, dozvole, pratnja, a ne zaboravljajući pri tom i prateću industriju (izvoz i proizvodnju lovačkog naoružanja i opreme) naš sadašnji potencijal je vredan oko 15 miliona evra na godišnjem nivou.

Medjutim, nas za sada lovci iz drugih zemalja zaobilaze. Razloga ima nekoliko. Jedan od osnovnih je taj što su naši zakoni još uvek neujednačeni sa zakonima EU. Strani lovci su spremni mnogo da potroše, ali za uzvrat zahtevaju vrhunski smeštaj, kvalitetnu uslugu, ljubazne domaćine, dobre puteve do lovišta, puna lovišta divljači, sigurnost u šumi i na kraju da ceo ulov mogu da odnesu u svoju zemlju. Zbog toga je potrebno ulaganje u oko 400 objekata lovnih kućica i domova i njihovo osavremenjavanje, što bi se sigurno isplatilo vrlo brzo. Uostalom, koliko će Srbija kao država i oni koji se neposredno bave uslugama i industrijom vezanom za lov, uspeti da udovolje stranom gostu, toliko će i strani gosti uticati na profit ove grane turizma. Iako je Zakon o lovstvu stupio na snagu tokom 2010. godine, mnoga pitanja u ovoj oblasti nisu rešena, pa je čak situacija na tom planu i iskomplikovana, posebno kada je reč o dozvolama za lov, lovačkim izveštajima, lovnim vrstama, sezoni lova, lovnim kartama, lovačkim područjima i slično. Lovci su imali primedbe da su neke dredbe Zakona o divljači i lovstvu teško sprovodljive i

sa stanovišta lovne struke nisu precizne, kao i da je deo sa kaznenim odredbama nedovoljno definisan – nedostaju kaznene odredbe koje štite korisnike lovišta i direktno sankcionišu počinioce prekršaja. Najčešće nedoumice odnose se na održivo gazdovanje, jer korisnik lovišta plaća veću naknadu od korisnika lovišta posebne namene što je protivno Ustavu (član 84). Korisnici lovišta koji gazduju sa tzv. uslovnim lovištima, dužni su da svima nadoknade štetu od divljači tako da se eventualna korist gubi zbog velikih šteta na poljoprivrednim kulturama i u saobraćaju.

Zakonom o divljači i lovstvu je definisano formiranje privrednih društava. Lovački savez Srbije, osnovan 1896. godine i Lovački savez Vojvodine, osnovan 1922. godine, formirali su privredna društva Jelen-LSS i Vojvođanski lovac. Takođe je formirana Lovačka komora Srbije, koja je neophodna zbog zaštite lovnih radnika od poslodavaca i zaštite poslodavaca od nesavesnog rada lovnih radnika (uvođenje licenci). Brojni lovci dali su niz sugestija za izmene i dopune važećih propisa po hitnom postupku u cilju zaštite divljači, održivog razvoja delatnosti lovstva i tradicionalnih vrednosti kulturnog nasleđa, kako bi se teorija i praksa što više približile. Zaštita divljači se ne sprovodi isključivo propisima i inspekcijom već razvojem pozitivnog odnosa stanovništva prema staništu i divljači, u cilju ruralnog razvoja Srbije. Divljač je najsenzibilniji indikator kvaliteta životne sredine i lovstvo služi za dodatno obrazovanje građana i razvoj ekološke svesti.

Šumska gazdinstava na teritoriji Srbije imaju veći broj objekata za smeštaj lovaca:

- Lovište „Južni Kučaj - Brezovica“ ima komfornu lovačku kuću sa 15 ležajeva;
- Lovište „Zlotske šume - Crni vrh“ ima lovačku kuću sa 4 ležaja;
- Lovište „Miroč-Štrbac“ ima lovačku kuću sa 10 ležajeva;
- Lovište „Stara planina I“ ima komfornu lovačku kuću sa 20 ležajeva;
- Lovište „Suvaja“ ima lovačku kuću sa 4 ležaja,

- Lovište „Južni Kučaj IV“ ima tri lovačke kuće u „Valkaluci“ sa 5-8 ležajeva, „Pešterac“ sa 6 ležajeva i „Javorak“ sa 10 ležajeva;

- Lovište „Severni Kučaj“ ima motel „Markova krčma“ sa 10 ležajeva za smeštaj lovaca i restoran za 40 osoba;

- Lovište „Valmište“ ima novoizgrađenu lovačku kuću sa 15 ležajeva;

- Lovište „Veliki Jastrebac“ ima komfornu lovačku kuću „Ravnište“, u dolini reke Lomnice, sa 35 ležajeva;

- Lovište „Stara planina II“ ima lovačku kuću sa 10 ležajeva;

- Lovište „Kukavica“ ima lovačku kuću hotelske kategorije sa 36 ležajeva;

- „Zapadno Moravsko“ lovište ima lovačku kuću „Mojsinje“ sa 8 ležajeva i kamin salu;

- Lovište „Šerbetovac-Ožalj-Reštevo“ ima lovačku kuću sa 6 ležajeva

- Lovište „Šargan“ ima komfornu lovačku kuću sa 7 ležajeva i kamin salom.
Većina lovišta u Vojvodini ima izgrađene savremene lovačke kuće za smeštaj turista sa kapacitetom od nekoliko ležajeva do preko 30 ležaja. Lovna kuća su:

- „Karkuša“, „Vranjak“ i „Obedska bara“ u ŠG Sremska Mitrovica; “

□ “Kozara”, “Kamarište”, “Apatinski rit” i “Hrastovača” u ŠG Sombor;

□ “Plavna” u ŠG Novi Sad;

□ Omladinsko naselje “Čardak” u ŠG “Banat” Pančevo i

□ “Ristovača” Bač u delu preduzeća “Vojvodinašume-Lovoturs”.